

Ад старэйшых —

моладзі

8 лютага ў Мінскім палацы дзяцей і моладзі адбыўся другі Конкурс беларускіх танцаў «Мяцеліца». Ён працягвае традыцыі Рэспубліканскага фестывалю фальклорнага мастацтва «Берагіня». Ініцыятар і кіраўнік конкурснага праекта — «бацька» «Берагіні» Мікалай Козенка, нястомны даследчык і папулярны затар аўтэнтчнага беларускага танца, лаўрэат спецыяльнай прэміі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь дзяржам культуры і мастацтва. Мэты конкурсу — аднаўленне, захаванне, падтрымка і папулярызацыя беларускай народнай танцавальнай культуры сярод моладзі і дарослых, стварэнне ўмоваў для пераймання ўзораў традыцыйнага танца ад носьбітаў мастацкіх традыцыяў старэйшага ўзросту.

Арганізатары сёлетняй «Мяцеліцы» — Школа традыцыйнага мастацтва гурта «Guda», грамадскае аб'яднанне «Беларускі фонд культуры» і Мінскі дзяржаўны Палац дзяцей і моладзі пры фінансавай падтрымцы рэстарана беларускай кухні «Камяніца» і кафэ «Агінскі».

Творчыя спаборніцтвы танцавальных параў і салістаў праходзілі па праграме з 20 самых вядомых і арыгінальных беларускіх танцаў у трох узроставых групах: юнацкай ад 15 гадоў, дарослай ад 21 года і старэйшай ад 51 года.

Конкурс складаўся з двух тураў, фіналу і конкурсу салістаў. У спаборніцтвах прынялі ўдзел аматары традыцыйнага танца з розных рэгіёнаў Беларусі. Маладзейшай удзельніцы — Ірыне Пісарык — споўнілася 13 гадоў, старэйшаму Леаніду Каленчыцу — 69. Выступленні канкурсантаў суправаджалі капэла «На таку» (г. Мінск), ансамблі народнай музыкі Акцябрскага цэнтара вольнага часу (Гомельская вобл.), ансамбль народнай музыкі Капаткевіцкага ГДК Петрыкаўскага раёна, «Guda» (г. Мінск). Пад час паўзаў і перапынкаў спявалі вакальныя фальклорныя калектывы.

Майстэрства танцораў ацэньвала экспертная рада ў складзе вядомых знаўцаў традыцыйнага мастацтва: Вячаслаў Калацэў, Таццяна Кухаронак, Алесь Лось, Сяргей Выскварка, Ірына Канавальчык.

Ад старэйшых — моладзі

(Заканчэнне. Пачатак на стар. 1)

Гледзячы на выступоўцаў, цяжка было ўтрымацца на месцы; і некаторыя над час спаборніцтваў далучаліся да агульных танцаў (вядома ж, за межамі конкурснай пляцоўкі).

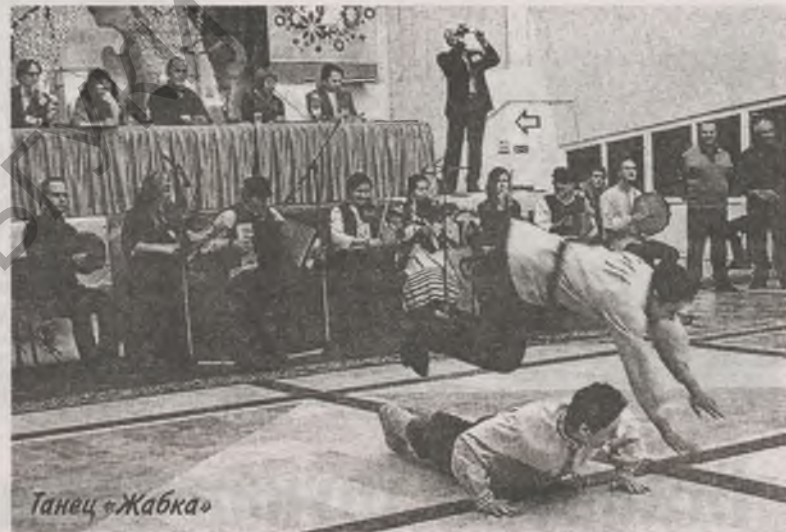
Нарэшце сваёй увагай конкурс не абмінула і беларускае тэлебачанне, нават некалькі

каналаў (праўда, у нядзельных культурных навінах нічога не паказалі).

Некалькі крытычных заўвагаў. Пажадана, каб падлога конкурснай пляцоўкі была больш прыдатная для танцораў (лепш драўляная). І яшчэ: паколькі ў Расіі таксама існуе конкурс з падобнай

назвай, было б лепш скарыстаць для нашага больш адметнае беларускае найменне, напрыклад – «Завіруха», «Завея» і да т.п.

Напрыканцы нашчасціла пагутарыць з сябрам экспертнай рады Т. Кухаронак і ідэйным натхняльнікам праекта М. Козенкам. Спадарыня Таццяна адзначыла, што атрымала вялікае задавальненне ад працы. На пытанне пра ўзровень прафесійнага майстэрства выканаўцаў адказала, што галоўным крытэрыем пры ацэнцы для яе былі захапленне канкурсантаў танцам і імпэт. А на пытанне, ці заўважыла яна рэгіянальныя асаблівасці танцаў, адказала, што, на жаль, толькі ў танцораў старэйшай узроставай групы. Высновы вашага карэспандэнта такія: губляецца традыцыя пераймання ад носьбітаў. Але радуе, што сярод глядачоў было багата кінааматараў, якія запісвалі ўзоры традыцыйнага танца ад старэйшых выканаўцаў на відэа.

Пра станючыя змены ў параўнанні з мінулай «Мяцеліцай» выказаў свае думкі Мікола Аляксеевіч. Апрача таго, што стала больш удзельнікаў, папырылася і геаграфія. З'явіўся новы конкурс салістаў, якія спаборнічалі ў танцах «Жабка» (мужчыны) і «Мікіта» (жанчыны). Планавалася паказаць таксама танец «Чобаты», але не хапіла часу. Узрос прафесійны ўзровень журы: сёлета ў яго складзе працавалі 2 кандыдаты навук – ад Цэнтра даследаванняў беларускай культуры, мовы і літаратуры НАН Бела-

русі (Т. Кухаронак) і Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў (В. Каладэй), і магістр мастацтвазнаўства (І. Канавальчык). Да арганізацыі мерапрыемства далучылася больш устаноў і фундатараў, якім праз «Краязнаўчую газету» Мікола Аляксеевіч выказвае падзяку. Суразмоўца спадзяецца, што наступным разам, праз 2 гады, конкурс уздымецца на нацыянальны і нават міжнародны ўзровень.

Наталі КУПРЭВІЧ,
фота аўтара

